Netural

Sri. C. V. Iyyu

The motion was lost

ஸ்ரீ. ஏ. சிதம்பரநாத நாடார்: கவர்ன்மெண்ட் பாகத்திலிருந்து வோட் செய்த மெம்பர்களில் கொச்சிக்காரர்கள் எத்தனைபேர்கள்? (*Laughter.*)

Mr. Deputy Speaker: Order, order. I am putting the cut-motions to vote.

Motion No. 16 moved by Sri. K. A. Mathew to reduce the allotment of Rs. 2,98,400 for Original Works, Miscellaneous, by Re. 1, was, by leave, withdrawn.

Motion No. 21 moved by Sri. Paul Thaliath to reduce the allotment of Rs. 2,01,700 for Direction by Re. 1, was by leave, withdrawn.

Motion No. 29 moved by Sri. A. K. Kunjumohideen to reduce the allotment of Rs. 13,600 for pay of establishment, Canal and backwater navigation, Cochin, by Re. 1 was put and lost.

Motion No. 37 moved by Sri. P. S. Nataraja Pillai to reduce the allotment of Rs. 53,14,000 for Establishment by Re. 1 was, by leave, withdrawn.

Motion No. 40 moved by Sri. P. Nanoo to reduce the total allotment of Rs. 2,01,89,200 under Demand XXVII by Re. 1 was, by leave, withdrawn.

The question that Government be granted a sum of Rs. 2,01,89,200 under Demand XXVII—Civil Works—was put and carried.

The demand was passed and the grant was made.

Demand XL—Capital Outlay on Government Trading Schemes

Minister for Education, Food and Labour **(Sri. T. K. NarayanaP illai):**

Sir, I move for a grant of Rs. 2,92,98,400 under Demand XL—Capital Outlay on Government Trading Schemes. A token demand for Rs. 100 is alone moved so that there may be a discussion on the matter.

Chief Minister **(Sri. C. Kesavan):** I second it.

ശ്രീ. കെ. എ. മഹമ്മദ്: സർ, കട്ട്മോഷൻ മൂവ് ചെയ്യുന്നതിനുമുമ്പായി എനിക്കൊരാണ് ഈ ടോക്കൺ ഗ്രാൻറ മൂവ് ചെയ്യുന്നു എന്ന് പറഞ്ഞാൽ കൊള്ളാം.

Sri. P. S. Nataraja Pillai: On a point of order, Sir. Before we proceed further, I would like to have a matter clarified. In the demand paper printed and circulated, it is a token demand for Rs. 100. We gave notice on the basis of the figures presented under each head under the Demand in the Budget. For example, take the cut-motion: "To reduce the allotment of Rs. 2,100 for Pay of Assistant Commissioner of Civil Supplies.. .....by Rs. 5". Now, what the Hon'ble Minister has moved is only a token motion for the grant of Rs. 100. Then how can this motion to reduce Rs. 2,100 come in? I don't exactly understand. Is it, in the circumstances, in order to move, after the presentation of the budget, for a token grant? The demand ought to have been included in budget as a token amount and later on, some financial procedure must be adopted to regularise the actual expenditure.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Sri. P. S. Nataraja Pillai.]

Apart from this, the budget under this head is worked out on some definite basis. "To reduce the allotment of Rs. 6,51,000 for establishment charges by Re: 1". That is another motion. To reduce the allotment of Rs. 25 crores for purchase price and transport charges, that is the next motion. The motions were accepted and printed. The budget did not contain any intimation that the demand was going to be discussed on the basis of a token motion. Now, the Honourable Minister has, all of a sudden, moved for a token grant of Rs. 100. It would have been all right if in the budget, the amount had been included as a token demand. The amount could be found by some financial adjustment. For expenditure for example, the Contingency Fund may be drawn upon or a vote under Debt Head may be made. Some such procedure could be adopted. I want a definite ruling from the chair whether this is in order?

Mr. Deputy Speaker: What does the Hon'ble Finance Minister say?

ശ്രീ. എ. ജെ. ജോൺ. സർ, ബഡ്ജറ്റ് പേജ് 2 വ്യ 2-ൽ ആണ് ഈ ഡിമാൻറിന്റെ വിവരങ്ങൾ എല്ലാം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. എസ്റ്റാബ്ലിഷ്മെൻറ് ചാർജ്ജിനു് ൩,൭൫,൦൦൦ രൂ.യും വർക്സ് ആൻറ് മെയിൻറിനൻസിനു് ൪൦,൦൦,൦൦൦ രൂ.യും ആണ് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. രണ്ടാമത്തേത് (—) 2,൭൫,൦൦൦ രൂ. ആണ്. മൈനസിനുവേണ്ടി ബഡ്ജറ്റ് കൊണ്ടുവരുവാൻ സാധിക്കാത്തതു കൊണ്ടാണ് ടോക്കൺമോഷനായി കൊണ്ടുവരുന്നത്.

Sri. P. S. Nataraja Pillai: On a point of information. On the Establishment side, the establishment charges come to Rs. 6 lakhs odd. Is it not a permanent expenditure? Is it not a charge on the Administration? Can it not be moved? Why should a token grant be moved for?

ശ്രീ. എ. ജെ. ജോൺ: എസ്റ്റാബ്ലിഷ്മെൻറ് ചാർജ്ജസ് പ്രത്യേകമല്ലേ? അതിനു് കട്ട്മോഷൻ മൂവ് ചെയ്യാം. എന്നാൽ ഈ സംഖ്യയ്ക്കു അതായതു് (—) 2,൫2,൫൭൬ രൂ.യ്ക്കു് കട്ട്മോഷൻ കൊണ്ടുവരാൻ പാടില്ല. അതുകൊണ്ടാണ് ഒരു ടോക്കൺമോഷൻ കൊണ്ടുവന്നിരിക്കുന്നത്.

Sri. P. S. Nataraja Pillai: I would like to have a ruling. When a demand of Rs. 6 lakhs odd is charged on the Consolidated Fund and is transferred, can it be done under a token demand for Rs. 100? The permanent establishment charges, which are going to be charged on the Consolidated Fund, is Rs. 6,51,600 vide page 283 and 284 of the budget. Now, can that substantial amount be voted by a motion for a token grant? I want a ruling on it.

ശ്രീ. എ. താണുപിള്ള: അതിനെപ്പറ്റി എനിക്കു് ഒരുവാക്കു് പറയുവാനുണ്ട്. ഇപ്പോൾ ൧൦൦ രൂ.യ്ക്കു് ടോക്കൺമോഷൻ കൊണ്ടുവന്നിരിക്കുന്നതു് നമ്മുടെ ഉദ്ദേശത്തിനു തീരെ പറ്റിയതല്ല. എസ്റ്റാബ്ലിഷ്മെൻറിനു് മാത്രം ൩,൭൫,൦൦൦ രൂ. ഇപ്പോൾ ആവശ്യപ്പെടുന്നു. ബഡ്ജറ്റിന്റെ 2 വ്യ പേജിൽ അതിനെ സംബന്ധിച്ചുള്ള വിവരങ്ങളും കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. അതിൽ അസിസ്റ്റൻറ് കമ്മീഷണർ ആഫ് സപ്ലൈസ്—സ്റ്റോറേജ് ആൻറ് മൂവ്മെൻറ്

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

എന്ന ഒരു ഉദ്യോഗസ്ഥനു് ൨,൫ ൦ ൦ ക. കൊള്ളിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ഒരു മെമ്പക്കു് ആ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ ആവശ്യമില്ലെന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു് ൨,൫ ൦ ൦ ക. അതിൽ നിന്നു കുറയ്ക്കണമെന്നു് ഒരു കട്ടു്മോഷൻ കൊണ്ടുവരുവാനും ആ കട്ടു്മോഷൻ പാസ്സാക്കുകയാണെങ്കിൽ സഭയ്ക്കു് അതു് കുറയ്ക്കുവാനും അവകാശമുണ്ടു്. അതായതു് ൩,൪ ൫,൦ ൦ ൦ ക.യിൽ എതെങ്കിലും ഒരു തുക കുറയ്ക്കണമെന്നു് നിയമസഭയ്ക്കു് തീരുമാനിക്കുവാൻ അധികാരമുണ്ടു്. ൫ ൦ ൦ ഉപ്പിനു് ഒരു ടോക്കൺ ഗ്രാൻറു് ആയാൽ അതു് എങ്ങിനെ ചെയ്യും? അതുകൊണ്ടു് ഈ മാതിരിയുള്ള ഒരു ടോക്കൺമോഷൻ കൊണ്ടുവരുന്നതു് ശരിയല്ല.

ശ്രീ. എ. ജെ. ജോൺ : അതു് ൫ ൦ ൦ ഉപ്പിനുടെ ഒരു ഡിമാൻറല്ല. ൩,൪ ൫,൦ ൦ ൦ ക.യെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം കട്ടു്മോഷൻ കൊണ്ടുവരാം.

ശ്രീ. എ. താണുപിള്ള : സഭ അനുവദിക്കേണ്ടതായ സംഖ്യ എന്താണു്?

ശ്രീ. എ. ജെ. ജോൺ : ൨,൯൨,൯൭,൪൦൦ ക.യുടെ കണക്കുകളാണു് സഭ സ്വീകരിക്കേണ്ടതു്. മദ്രാസു് ഗവണ്മെണ്ടും ഈ കാര്യത്തിൽ സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്ന വഴിയും ഇതാണു്. മദ്രാസു് ഗവണ്മെണ്ടും സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്ന ബഡ്ജറ്റു് ഹെഡ്സ് ഇതുതന്നെയാണു്. കേന്ദ്രഗവണ്മെൻറിൻെറ ബഡ്ജറ്റു് ഹെഡ്സ് അനുസരിച്ചാണു് ഈ ഗവണ്മെൻറും ബഡ്ജറ്റു് ഉണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്നതു്. അതുകൊണ്ടു് ൫ ൦ ൦ ക.യുടെ ഡിമാൻറല്ലാ ഇതുകൊണ്ടു് ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു്. ഇതിനെപ്പറ്റിയുള്ള എല്ലാ കട്ടു്മോഷൻസും ഇവിടെ മൂവു് ചെയ്യുവുന്നതും ചർച്ചകൾ നടത്താവുന്നതുമാണു്.

മി. ഡെപ്യൂട്ടി സ്പീക്കർ : ടോക്കൺ ഡിമാൻറായി ൫ ൦ ൦ ക. അവതരിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും യഥാർത്ഥത്തിൽ ഡിമാൻറു് അതല്ലാത്തതുകൊണ്ടു് കട്ടു്മോഷൻസു് എല്ലാം ഇവിടെ അവതരിപ്പിക്കാവുന്നതും വാദപ്രതിവാദം ചെയ്യാവുന്നതുമാണു്

ശ്രീ. എ. താണുപിള്ള : ൫ ൦ ൦ ക.യുടെ ഡിമാൻറു് അവതരിപ്പിക്കുന്നതിൻെറ ആവശ്യം എന്താണു്?

Sri. P. S. Nataraja Pillai : I would like to know what will be the appropriation—what will be the amount appropriated in the Appropriation Bill from the Consolidated Fund.

ശ്രീ. എ. ജെ. ജോൺ : എസ്റ്റാബ്ലിഷ്മെൻറിനുള്ള ൩,൪ ൫,൦ ൦ ൦ ക. സഭ അനുവദിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ ൨,൯൨,൯൭,൪൦൦ ക.യിൽനിന്നു അതു് കുറയ്ക്കേണ്ടിവരും. അതു കുറച്ചാൽ ആ സംഖ്യ എതാണ്ടു് ൨ കോടി വ്യത്യാസത്തിൽചിലപ്പോൾ വരും.

Mr. Deputy Speaker : A ruling has already been given on the point. No further question arises.

Sri. D. Gnanasigamoni : Sir, I move—

"To reduce the allotment of Rs. 6,51,600 for establishment charges by Re 1".

My object in tabling a motion of this kind is to discuss the procurement policy of Government. We are now at what is called the levy system of procurement and in my humble opinion this system is hardly distinguishable from the excess basis procurement scheme which has been given the go-by. If I understand aright, in a levy system of procurement, the cultivator must definitely know how much he must surrender to Government. Otherwise he has to depend on the whims and

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Sri. D. Gnanasigamoni]

fancies of the procurement officer as is happening at the present day. The excess basis system has been given up on account of the large volume of complaints that have arisen and the illegal manner in which procurement has been resorted to. There are very many cases where that kind of procurement has been done to the urtter dismay of the agriculturists. Though no doubt, this is a matter in which many cases have been brought to the notice of Government yet there has been very few cases where actual redress has been rendered, I just want to place before the House a case which arose few months ago and in respect of which an application was moved before the Hon'ble High Court. In respect of the particular procurement which happened somewhere near Alleppey, the application was moved before the High Court as O. P. 39/1950 to quash the order of Government directing the procurement of a particular quantity of paddy. Notice was issued on the Advocate-General the very same day and notice was served on the G. P. Tahsildar of Alleppey at 9 p.m. that day. Immediately after that it has now become clear that the Tahsildar and other procuring authorities had been in communication over the phone with this Government. As per orders of this Government that quantity of paddy which was the subject matter of proceedings before the Hon'ble High Court was procured and distributed the very next day. On this matter, the Hon'ble High Court while discussing it has said as follows: I am reading from 1950 Kerala Law Times at page 649. "We cannot help remarking that notice having been served upon the Advocate-General as also on the Tahsildar on the day on which the application for injunction was filed and notice ordered, the acquisition and distribution of paddy the next day when the matter stood posted for hearing in this court two days later, would lead to a strong suspicion that there was an attempt to circumvent the proceedings in court".

Their Lordships finally conclude by saying,

"We shall content ourselves with observing that the Government should not countenance dubious tactics being pursued by their departments or servants".

That is the verdict of the highest judiciary in the land on the manner of procurement adopted by this Government. Sir, these are proceedings not easily available to the ordinary man. The labour and trouble involved in these proceedings are considerable and therefore, whenever complaints arise, Government must exert their utmost to examine the cases dispassionately and in their proper perspective with a view to do justice by the parties. I can give many other instances but I do not now wish to proceed to recount the cataloge of Choas. I started by saying that the levy system is not distinguishable from the excess basis system which we have now given up. Now the present system of levy has also in it the very same danger. It is based on estimates of yield of comparatively better lands. I shall place before the House an actual case of procurement adopted by the G. P. Tahsildar at the present day. That gives serious hardship to the middle class agriculturists who own from one acre of land to 5 acres. The levy is not based on the actual yield but on the estimated yield of comparative better land. That is the basis adopted by the G. P. Tahsildar. In the estimate made on the basis of yield from a comparative better land, a fanciful idea is also thrown along with it namely that if a sheaf could produce 25 grains, the yield is considered as 25 fold irrespective of whether other sheafs produce the same quantity. That is the basis on which the present day G. P. Tahsildar proceeds with procurement scheme. In Nanjinad especially this system is detrimental to the interests of the land-holder or cultivator. The sowing capacity of one acre is taken arbitrarily as 11 paras per acre when in Central and North Travancore the sowing capacity is taken as 7 1/4 paras. That way the yield on one acre is estimated to be 115 paras in Nanjinad and 75 in North and Central

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Travancore. What I want to place before the House is, these are fanciful foundations which have no practical basis on the actual yield of land. If an estimate could be arrived at from the actual yield, we can appreciate that.

Again, this Government has proclaimed from house top, that owners of land possessing one acre and less will be exempted from the procurement scheme. Actually we find otherwise. Such owners of land are required to surrender paddy to Government. Government in their press note has made the fact clear that owners of land possessing one acre and less are exempted from the procurement scheme. In very unambiguous terms that has been made clear and still the G. P. Tahsildars have collected paddy from such persons. That proclaimed policy has not been given effect to. Again the Government have stated that cultivators of paddy land will be given for domestic consumption a certain rate, a certain quantity for seed and certain other quantity for labour charges etc. Actually, this has not been observed at all. This is never taken into account in the calculation of the levy. When 132 paras is considered as yield from one acre. 52 paras have to be surrendered to Government. This is a concrete instance of the manner in which G. P. Tahsildars function now-a-days. Only 80 paras is left to the cultivator, which in most cases proves to be quite insufficient for his purpose. Even according to the ration card in his possession this quantity is quite insufficient. That is the actual state of affairs. It has become evident that cultivators are not able to find out what exactly is the principle that is followed in the matter of procurement. One has to concede that there is very great difficulty in the matter of procurement of paddy. One principle that the Government ought to consider in this context is that they must raise the price of paddy. Though this Government in their communique have referred to that, it is still under the consideration of Government. They do not appear to have taken any step to implement that statement. As a matter of fact, if the price of paddy is raised to Rs. 3 a para, there will be no difficulty for people to surrender paddy, because normally you will find that no man will ordinarily keep paddy for more than 6 months. All the available paddy will have to come into the market, and such paddy is always available in the market. The present price of Rs. 1—13—6 is too uneconomic for the cultivator to produce and that is the reason why there is no incentive to production as also the reluctance to surrender. No doubt in a crisis just like the one before us people ought to come to the aid of Government. But Government also have a duty to discharge. They should understand the position of the cultivator and help him as far as possible so that he may be enabled to produce as much quantity as he can. With these words I move my motion for consideration of the House.

ശ്രീ. എ. പി. ഉദയഭാനു: ഈ ഡിമാൻറിനെ പരാമർശിക്കുന്ന ഏതാനും വസ്തുതകൾ സംസാരിക്കണമെന്നു് ഞാനാഗ്രഹിക്കുന്നു. അസാധാരണമായ പരിതസ്ഥിതിയിലാണു് ഗവൺമെണ്ടിൽനിന്നും നെല്ല് സംഭരണം ചെയ്യുന്നതിനും വിതരണം ചെയ്യുന്നതിനും തീരുമാനിച്ചതു്. അതിൻറെ ഏറ്റവും പ്രധാനമായ ഉദ്ദേശം ഇന്നത്തെ പരിതസ്ഥിതിയിൽ ഗവൺമെണ്ടിൽനിന്നും ആഹാരസാധനങ്ങൾ സംഭരിച്ചു വിതരണം ചെയ്യാത്തപക്ഷം ഈ രാജ്യത്തെ ഒരു വലിയ ജനവിഭാഗത്തിനു് മാപ്പിള മാക്കറിൽ നെല്ലു് വാങ്ങിച്ചു ജീവസന്ധാരണം ചെയ്യുവാൻ സാധ്യമല്ലാതെ വരുമെന്നുള്ളതുകൊണ്ടാണു്. ഇങ്ങനെ സംഭരണ വിതരണത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം പല പരീക്ഷണങ്ങൾ നടത്തി ഇപ്പോൾ ലെവി സിസ്റ്റം ഏർപ്പെടുത്തിയിരിക്കുകയാണു്. അതിനെ സംബന്ധിച്ചു് ചില വിമർശനങ്ങൾ എൻറെ മാന്യ സ്നേഹിതൻ ഇവിടെ നടത്തുകയുണ്ടായി. ഏതായാലും ഇതിൽ രണ്ടുമൂന്നു സംഗതികൾ ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതായിട്ടുണ്ടു്. രാജ്യത്തെ സംബ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Sri. A. P. Udyabhanu]

സ്ഥിച്ചിടത്തോളം നമ്മുടെ ഏറ്റവും പരമമായ ലക്ഷ്യം ക്ഷേണകാര്യത്തിൽ തുല്യ നീതി സ്വയം പര്യാപ്തത ഉണ്ടാക്കുക എന്നുള്ളതാണ്. അതായത് കൂടുതൽ നെല്ല് വിളയിക്കുക എന്നുള്ളതാണ്. അരിയും നെല്ലും ഇറക്കുമതി ചെയ്യുന്ന അവസ്ഥ ഉണ്ടാകരുത്. അതിനു് ഏറ്റവും പ്രധാനമായിട്ടുള്ളത് കൂടുതൽ നെല്ല് വിളയിക്കുന്നതിനുള്ള ഉത്സാഹവും, പ്രേരണയും, പ്രോത്സാഹനവും, കർഷകർക്ക് ഉണ്ടായിരിക്കണം. അവ ഉണ്ടാകണമെന്നുണ്ടെങ്കിൽ അവരുടെ വികാരങ്ങളെതന്നെ സ്പർശിക്കണം. കൂടുതൽ നെല്ല് വിളയിക്കണമെന്നുള്ളതു് രാജ്യത്തിന്റെ ഒരാവശ്യമാണ്. വിളയിക്കുന്ന നെല്ലിൽ കഴിയുന്നതും കൂടുതൽ ഭാഗം ഗവണ്മെന്റിനെ ഏല്പിക്കുന്നതു് രാജ്യസ്നേഹമുള്ള ഓരോ കർഷകന്റെയും ചുമതലയാണെന്നുള്ള ഒരു ബോധം കർഷകർക്ക് ഉണ്ടാകണം. ഇന്നു ഗവണ്മെന്റ് കർഷകരെ സമീപിക്കുന്നതു് ഏതാണ്ടു് ഭീക്ഷിണിയുടെ മറവിൽകൂടി അല്ലയോ എന്നു സംശയമുണ്ട്. നിലം കൃഷിക്കാരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം നെല്ലെടുപ്പിനു് ഒരു ക്ലിപ്തത ഉണ്ടായിരിക്കണം. ഓരോ കൃഷിക്കാരനിൽനിന്നും എത്ര നെല്ലുവീതമാണ് എടുക്കേണ്ടതെന്നു് നിശ്ചിതമായ ഒരു കണക്കുണ്ടെങ്കിൽ പ്രവർത്തികാരന്മാരുടെ പുതുതായുമുള്ള പീഡനത്തിൽനിന്നും കർഷകനു് മുക്തി കിട്ടും. അങ്ങനെയാണെങ്കിൽ അതായതു് അവരെ ഒരു തരത്തിലും ഉപദ്രവിച്ചില്ലെങ്കിൽ ആത്മാർത്ഥമായി സകല ക്ലേശങ്ങളും സഹിച്ചു് അവർ കൂടുതൽ നെല്ല് വിളയിക്കാൻ നോക്കും. ഓരോ പുതിയും ഇത്ര പറ നെല്ലുവീതം ഓരോ കൃഷിക്കാരനിൽനിന്നും എടുക്കേണ്ടതാണു് എന്നുള്ള ഒരു കണക്കു് ഉണ്ടാക്കുകയും ആ വിവരം കൃഷിക്കാരെ ധരിപ്പിക്കുകയും വേണം. കർഷകർക്ക് ആശ്വാസം നൽകുന്നതിനുവേണ്ടിയാണു് ലെവി സിസ്റ്റം ഏർപ്പെടുത്തിയതു എന്നാണു് ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നതു്. എതായാലും കർഷകരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം രാജ്യസ്നേഹമായ അവരുടെ വികാരത്തെ തട്ടിയുണർത്തണം. കരിഞ്ചന്ത പാടില്ലെന്നു് പ്രസംഗിക്കയും ഉള്ള നെല്ല് മുഴുവൻ കരിഞ്ചന്തയിൽ വിൽക്കുകയും ചെയ്യുന്ന യോഗ്യന്മാരായ കുറെ ആളുകൾ നമ്മുടെ സംസ്ഥാനത്തുണ്ടു്. അവരിൽനിന്നും കർശനമായി നെല്ലെടുക്കേണ്ടതായിട്ടുമുണ്ടു്. സർ, ഓരോ കർഷകനിൽനിന്നും എടുക്കുന്ന നെല്ലിനെപ്പറ്റി ഒരു പരസ്യം എല്ലാ പ്രകൃതിക്കുച്ചേരികളിലും താലൂക്കുകച്ചേരികളിലും പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തേണ്ടതാണു്. ഈ ദുർഘട സന്ധിയെ തരണം ചെയ്യുന്നതിനായി ഗവണ്മെണ്ടിനെ ആത്മാർത്ഥമായി സഹായിച്ചതു് ആരെല്ലാമാണെന്നും എത്രത്തോളം സഹായമാണു് അവരിൽനിന്നും കിട്ടിയിട്ടുള്ളതെന്നും മറിച്ചു് ഈ പരസ്യംമൂലം പൊതുജനങ്ങൾക്കും അറിയാനിടയാകും. ഒരുമണിനെല്ലുപോലും കൊടുക്കാത്ത യോഗ്യന്മാരും ധാരാളമുണ്ടു്. നെല്ല് പരമാവധി കൊടുക്കുന്നവരുമുണ്ടു്. എന്നാൽ ഇങ്ങനെ കൊടുത്തിട്ടുള്ളവരും ജനദൃഷ്ടിയിൽ സംശയിക്കപ്പെട്ടവരാണു്. അതുകൊണ്ടു് ഈവിധത്തിൽ ഒരു പരസ്യം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നതായാൽ നെല്ലെടുപ്പിനെപ്പറ്റിയുള്ള സകല സംശതികളും അറിയാനിടയാകും.

ശ്രീ. കളത്തിൽ വേലായുധൻനായർ : കള്ളന്മാരെ തിരിച്ചറിയാൻ ഈ പരസ്യംകൊണ്ടല്ലാതെ സാധിക്കയില്ലേ?

ശ്രീ. എ. പി. ഉദയഭാനു : ചിലപ്പോൾ സാധിച്ചില്ലെന്നും വരാം.

സർ, ഒരു പറ നെല്ലിനു് ഒരു രൂപവച്ചു് കരിഞ്ചന്തയിൽ അനവധി നെല്ല് വിൽക്കുകയും ഇങ്ങനെ കിട്ടുന്ന പണംകൊണ്ടു് വൻതരം കെട്ടിടങ്ങളും മറ്റും കെട്ടിക്കയും ചെയ്തിട്ടു് കരിഞ്ചന്തയെപ്പറ്റി പ്രസംഗിച്ചു വിപ്ലവകാരികളെ എനിക്കു നേരിൽ അറിയാം. എന്റെ ചില സ്നേഹിതന്മാർ എന്നോടു് പറഞ്ഞിട്ടു

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

മുണ്ട്". അതുകൊണ്ട് എന്റെ ഈ അഭിപ്രായം ഗവണ്മെന്റ് സ്വീകരിക്കണമെന്ന് അപേക്ഷിക്കുന്നു. അതുകൂടാതെ നെല്ലിന്റെ സ്റ്റോറേജിലും മറ്റും പല തകരാറുകളും ഉണ്ടാകുന്നുണ്ട്". അവയൊന്നും ഞാൻ ഇവിടെ വിമർശിക്കാൻ ഒരുങ്ങുന്നില്ല. എന്നാൽ ഗവണ്മെന്റ് ഈ കാര്യത്തിൽ ശ്രദ്ധ പതിക്കുമെന്ന് വിശ്വസിക്കുന്നു.

Sri. A. Thanu Pillai: I beg to move that the allotment of Rs. 6,51,600 be reduced by One Rupee. Sir, there are many—

Mr. Deputy Speaker: The member need not move motion No. 7. There is already the motion No. 4, and the member may forthwith begin his speech.

Sri. A. Thanu Pillai: But then, Sir, there is one difficulty. The motion No. 4 may be withdrawn but I want to press my motion. So I think it is better that I move motion No. 7.

Mr. Deputy Speaker: That may be done.

Sri. A. Thanu Pillai: Sir, this grain supply question has been subjected to a lot of adverse criticism from time to time. There are many aspects of the matter that deserve consideration. The quantity supplied, the continuity of the supply, the quality of the grains, the price of the grains—all these have to be taken into account, and it is only if all these conditions are satisfactory that we can say that the grain supply system is working well. Of course, along with that there is the further question of procurement. Now, Sir, with regard to these aspects, the scheme is a failure. Early this year we had practically a breakdown in the food supply. In many parts of the State, in almost all parts of the State, for weeks practically nothing was available. Various explanations were, as usual, given by the Government, but it was practically a collapse. The reason given was that the Government of India did not give us adequate supplies.

One thing which I would like to bring to the notice of this House, in this connection, is that even this shortage should be shared equally. But what we actually find is just the reverse. There are parts of the State where the supply is almost continuous, while there are other parts where people are suffering due to lack of foodgrains. That is because of the defective arrangements of the Government. Whatever we get must be distributed in an equitable manner through out the State. There is no point in saying that in one part more paddy was available, and that in another part there was better distribution because it was near the port of arrival of the grains, etc. So in this matter Government have clearly failed.

Now, Sir, in regard to procurement of paddy, Government have been shifting their ground and adopting what they call new policies, though they are in fact, experiments. When there is so much shortage in the country it is higly undesirable that Government should thus go on changing their methods. The most recent change that they have made is the adoption of what is called the levy system. The system has not yet been fully evolved, and so nobody knows what it really is. There are complaints about it from everwhere. Of course, the best system of procurement is to take over all the paddy produced in the State and distribute it equitably to all, giving, to the cultivator something which he needs for his domestic purposes and seed purposes so that he may be encouraged. In assessing his domestic purposes, we should have also reference to the general needs of the State.

But the difficulty is not one of principle, but one of agency. Now, what is the agency we have here? This morning, in answer to a question, we were told that there was a shortage of grains in the Alleppey Go-down, and that six clerks were suspended. I do not understand on what basis this was done. Grains

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Sri. A. Thanu Pillai]

to the value of Rs. 50,000 were lost and it is said that six clerks are responsible. I ask how can this explain the situation? Were these clerks in sole charge of the depot? What about the officer? Was he sleeping all the while? When did he find out this? Surely the leakage must have been continuing for a period of time. There are a number of big officers in this department. And that was an important store. But this is only one instance. Therefore, Sir, unless the agency is pure, no scheme can be successful. So far as the present administration is concerned, it has come to such a stage, that no pure service can be expected. If this statement holds good in respect of all services in the State, it will apply with greater force to the department for the supply of foodgrains. This is the sad fact.

In regard to price, we must get our foodgrains for reasonable prices. Of course, the Government of India is involved in this matter. We heard something about it yesterday evening. There is no use in our crying hoarse here, because in Delhi our voices will not be heard. There they are managing things in their own way. Therefore we must insist that adequate quantities of foodgrains must be supplied to us and that at reasonable prices. We must induce the Government of India to do it.

While on the point of prices, I want to refer to a particular aspect of the matter. Practically for the last year or two, all the rice that comes here from outside by sea has been landing at Cochin. I should like to know why the landing should be solely in Cochin and why the port of Alleppey has been practically given up for this purpose. Formerly when our own Trivandrum pier was in good condition, we used to get all our rice landed here. But probably that is not possible now because the pier is not in existence. It has been damaged and has to be replaced. But as far as Alleppey port is concerned, why no paddy is landed there, requires explanation.

From the figures that I have been able to collect it is seen that there would be substantial gains say, from Rs. 6 to Rs. 7 per ton of rice if it is landed at Alleppey instead of at Cochin. Now, Sir, the practice is that rice is landed at Cochin and then it is taken by vallams to Alleppey at a distance of about 40 miles. The conveyance charge would itself cost Rs. 35 and the loading and unloading charges Rs. 45 for 100 bags. On the other hand if rice is landed at Alleppey there would be a gain of Rs. 6 to Rs. 7 per ton. That is the figure that I have been able to arrive at. I do not know why the Alleppey Port could not be used for this purpose. If it is landed at Alleppey, there would be substantial gain. Out of 3 lakhs and 20 thousand tons of rice that is landed roughly 50 per cent. is spent in areas south and east of Alleppey. Sir, I hope at least some satisfactory explanation would be forthcoming why they don't think of Alleppey for landing rice. With these words I move my motion.

Sri. Eapen Arakkal: Sir, it requires no degree of emphasis to be laid on this matter considering its importance. In view of the fact that this is a Department the working of which is closely associated with the welfare of the people the question involved needs urgent and earnest consideration. Sir, this matter has come up for discussion even during the last session. That amount of attention which this should receive has not been bestowed by the Government. Sir, I need not here reiterate the fact that scarcity of food grains is causing immense trouble to all the people of the State. The circumstances and causes that contribute to this scarcity need not be described here. We have to face realities and look for means and measures for removing this long standing evil which affects all the people in the State. Sir, one efficient measure by which we propose to remedy this evil is by

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

procuring rice from among ourselves. It has been declared by the Government of India that no food grains will be imported during the period 1950—51. That is the policy adopted by the Central Government and we could only conform ourselves to that policy. So unless producton is accelerated, unless we are in a position to procure more rice in the State we are not going to fare well as no food grains will be imported into our State.

How to accelerate production is the question. This can best be done by giving proper encouragement to those people who are engaged in the production of paddy. It has been already expressed here that if we want production to be accelerated or enhanced we should give more and more encouragement to the cultivator. It is not given to all people alike to produce paddy. It depends upon local and agricultural conveniences and conditions for a man to be a paddy cultivator. Kuttanad and Nanjinad are the main agricultural regions of the State. I ask whether any proper encouragement in the form of financial aid-that is by enhancing the price of paddy produced—is being rendered to the cultivator. No, Sir, it is not being done. That has been the regular complaint of the agriculturist in the country. They are not given that degree of encouragement that they deserve. They feel that they are the back bone of the country. They have got the capacity to produce as much paddy as possible. The Government and a certain section of the people think that giving more money to the agriculturists would be making rich people more rich and encouraging blackmarket. But I say, Sir, that if we do not give sufficient encouragement to the cultivator we are not going to get the best out of them. It appears from statistics that the cost of cultivation in Kuttanad and Nanjinad does not in any way compare favourably with the money that is being given to the agriculturists by Government as price of paddy procured. It is a matter of gratification, Sir, that of late there was a move to increase the price of paddy in the State. I don't know how far the proposal has been brought into effect. I want to request the Government to consider this question as a serious matter. In enhancing the price of paddy we will be doing more service to the State in so far as the cultivator will be able to produce more paddy. In saying this I am not unaware of the financial commitments and difficulties that the Government have to face. Government is even now incurring a loss involving a huge amount on account of food Supply Section. Realising this I would suggest that if we really stand to lose a huge amount by way of buying rice it would not be too much for Government to pay the cultivator at least the minimum charges for cultivation demanded by them. If this is done Government would be able to procure more paddy as there would be more production.

I wish to add one word more, regarding the storing and distribution of imported rice. Well, Sir, I find that there is gross negligence of duty on the part of the people entrusted with the purchase of foreign rice, and the rice that is being imported into our State is handled most carelessly affecting the quality and the quantity of the foodstuffs. The depot officers and the other officers engaged in this work think that the supply of food to the people is matter of playful concern only. They do not take as much care as they ought to have taken in the matter of purchasing and storing rice or paddy. They are all indifferent in the discharge of their duties. In transit, due to the carelessness of the officers concerned considerable quantity of food stuffs is being pilfered. This has become a regular feature when food grains are sent by vallams both from Cochin and Alleppey. When we are experiencing acute shortage of food I was astounded to see how these people engaged in the transport of food stuffs from one place to another show no scruples to neglect their duty and pilfer this precious commodity. That ought to be checked at the earliest possible moment.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Sri. Eapen Arakkal]

Now, coming to the Depots, there are cases to my knowledge that these food grains are stacked in open spaces open to rain and sun-shine alike. This affects to a considerable extent the quality and quantity of the stuff. The misconduct of some of these officers entrusted with the management of a Depot is so gross and serious that they must be adequately dealt with. We heard in an answer to a question that a certain depot officer was charged with defalcation and misappropriation. Well, Sir, I should think that these offences are going on not only in the particular depot to which reference was made this morning but it has become an universal feature in all these depots. These people are in charge of such precious food stuffs—to be considered more precious in these times than the 'Koh-i-noor' itself—that I would request Government to take stern and immediate measures to prevent pilfering and neglect of duty of officers that is usually going on in all these depots.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ஸ்ரீ. ஆர். செல்வஸ்வாமி நாடார் : சர், நமது ராஜ்யத்தில் நெல்லை டுப்புத் திட்டம் வருடந்தோறும் ஒவ்வொருவிதமாக மாறிமாறிக்கொண்டு வருகிறது. முதலில் "செட்டில்மென்ட் பாட்டம்" என்றதொரு முறையை வைத்திருந்தீர்கள். அதற்குப் பிறகு "எக்ஸஸ் பேஸிஸ்' என்று வைத்தீர்கள். இப்பொழுது "லெவி ஸிஸ்டம்" என்றதொரு ஸிஸ்டத்தை கொண்டுவந்திருக்கிறீர்கள். இதனால், கிருஷிக்காரர்களுக்கிடையில் ஒரு வித்தியாசம் ஏற்படக் காணவில்லை. இந்த லெவி ஸிஸ்டம் மூலம் ஒரு ஏக்கருக்கு மேல் உள்ளவர்களிடமிருந்து நெல் எடுத்தால் போதும் என்று காணப்படுகிறது. ஆனால் நாட்டுப்புறங்களில், ஒரு ஏக்கருக்கு கீழுள்ள ஆட்களிடமிருந்தும் நெல் எடுக்கிறார்கள். இரண்டாவதாக, நான் சொல்ல விரும்புவது என்னவென்றால், ஒவ்வொரு கிருஷிக்காரர்களும் எவ்வளவு நெல் கொடுக்கவேண்டும் என்று நோட்டீஸ் கொடுக்கவோ, அப்படி ஒன்றும் கிடையாது நோட்டீஸ் ஏன் கொடுக்கவில்லை என்று கேட்டால், நோட்டீஸ் கொடுக்கவேண்டியதற்கு அவசியமில்லை. பார்வத்திக்காரர்களுக்கு ஒவ்வொருவரிடமிருந்தும் எவ்வளவு நெல் எடுக்க வேண்டுமென்று தெரியும். அவ்விதம் அவர்கள் எடுத்துக்கொள்வார்கள் என்று அதிகாரிகள் சொல்கிறார்கள். சர்க்காரிலிருந்து அவர்களுக்கு அப்படி எதாவது இரகசிய டைரக்ஷன்ஸ் கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறதா என்று தெரியாது. சர்க்காரின் நோக்கம், கூடுதல் நெல் எடுக்கவேண்டுமென்பதுதான். ஆனால் கிருஷிக்காரர்களிடமிருந்து எடுக்கும் நெல்லுக்கு சரியான விலை கொடுக்க இச்சர்க்காருக்கு மனம் வரவில்லை. நேற்று தனகாரிய மந்திரியவர்கள் சொன்னார்கள், உத்தரப்பிரதேசத்திலிருந்து முதல்தரமான நெல் கிடைத்திருக்கிறது. அதை சப்ஸிடி இல்லாமல் விற்கவேண்டுமென்றால் இடங்கழி ஒன்றுக்கு 15½ அணா வீதம் விற்கவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அப்படி விற்கப்படுமானால் ஒரு பறை நெல்லுக்கு 5 ரூபாய் வருகிறது. அப்படி, உத்தரப்பிரதேசத்திலுள்ள கிருஷிக்காரர்களுக்கு, ஒரு பறை நெல்லுக்கு 5 ரூபாய் கொடுக்க முடியுமானால் நம் சகோதரர்களாகிய, நம் நாட்டு கிருஷிக்காரர்கள் தரும் நெல்லிற்கு, பறை ஒன்றுக்கு 3 ரூபாய் வீதம் ஏன் கொடுக்கக்கூடாது என்று கேட்கிறேன். 3 ரூபாய் வைத்து கொடுத்தால் இந்த ஸிஸ்டங்கள் ஒன்றுமே இல்லாமல் நமக்கு நெல் தாராளமாகக் கிடைக்கும். அப்படி ஒரு பறை நெல்லுக்கு 3 ரூபாய் வீதம்

நாம் கொடுத்தால் ஒரு குழப்பமும் இல்லாமல் சர்க்காருக்குப் போதுமான திநெல் கிடைக்கும் என்று நான் உறுதிகூறுகிறேன். அடுத்ததாக நான் குறிப்பிட விரும்புவது என்னவென்றால், நமது ராஜ்யத்தில் விதரணம் செய்யும் ஏஜென்ஸியைப் பற்றித்தான். கொச்சியில் டிப்போக்கள் முகாந்தரம் விதரணம் செய்கிறார்கள். ஆனால் திருவிதாங்கூரில் wholesale dealers, Retail Dealers என்று இருக்கிறார்கள். நெல்லை வாங்கி Wholesale Dealers, Retail வியாபாரிக்கு விதரணம் செய்கிறார்கள். ஆகவே இங்கும் அம்மாதிரி டிப்போக்களை உடனடி "ஓப்பன்" செய்து, Wholesale Agency களை நிறுத்தவேண்டுமென்று இந்த சர்க்காரிடம் கேட்டுக்கொண்டு, எனது பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

ശ്രീ. എൻ. കെ. കുഞ്ഞുപിള്ള : സർ, എന്റെ ഉപക്ഷേപം ഇതാണ്.

To reduce the allotmet of Rs. 25,00,00,000 for purchase price and transport charges by Re. 1.

ഇന്നു നമ്മുടെ രാജ്യത്തെ അഭിമുഖീകരിക്കുന്ന ഏറ്റവും ഗൗരവമേറിയ ഒരു പ്രശ്നമാണ് ഭക്ഷ്യപ്രശ്നമെന്നുള്ളതു് അതും ആരോടും പറഞ്ഞറിയിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ല. ഈ വിഷയത്തിൽ നമുക്കു സെൻട്രൽ ഗവർമ്മെണ്ടിന്റെ കരുണയെത്തെ ആശ്രയിക്കാതെ നിവൃത്തിയില്ല. നമ്മുടെ ആവശ്യത്തിനു സാധനങ്ങൾ ഏറക്കുറെ സെൻട്രൽ ഗവർമ്മെണ്ടിന്റെ സഹായത്തോടുകൂടി അന്യസ്ഥലത്തുനിന്നും വരുത്തേണ്ടതായിട്ടാണിരിക്കുന്നതു്. അതിൽ എത്രത്തോളം നമ്മുടെ ഗവർമ്മെണ്ടു വിജയിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നുള്ള കാര്യമാണു് നാം നോക്കേണ്ടതു്. ഇന്നലെ സപ്ലിമെൻററി ഡിമാൻഡിന്റെ ചർച്ചാവേളയിൽ ബഹുമാനപ്പെട്ട ധനകാര്യമന്ത്രി ഈ സഭമുമ്പാകെ നൽകിയ ചില വസ്തുതകളുടെ വെളിച്ചത്തിൽ നോക്കുകയാണെങ്കിൽ ഈ സ്ഥിതിയിൽ നമ്മുടെ നില ഏറ്റവും സംഭ്രമജനകമായതാണെന്നു മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയും. ഈ രാജ്യത്തിനുതന്നെയും ദീർഘകാലം നിലനിൽക്കാൻ സാധിക്കുമോ എന്നു സംശയിക്കത്തക്ക ഒരസാധാരണമായ സാമ്പത്തിക അപകടഗർത്തത്തിലാണ് രാജ്യം ചെന്നു ചാടിയിരിക്കുന്നതെന്നുള്ള ഒരു പ്രതീതിയാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസംഗം കേട്ടപ്പോൾ ഉണ്ടായതു്. ഇന്ത്യക്കു സ്വാതന്ത്ര്യം ലഭിച്ചു, നമുക്കും സ്വാതന്ത്ര്യംലഭിച്ചു. നമുക്കു ദേശീയഗവർമ്മെണ്ടു് ഉണ്ടെന്നും ദേശീയമന്ത്രിമാരാണ് നമ്മെ ഭരിക്കുന്നതെന്നും പറഞ്ഞുകൊണ്ടു നടക്കാമെന്നല്ലാതെ നമുക്കു സാമ്പത്തികമായി എന്തു സ്വാതന്ത്ര്യമാണു ലഭിച്ചിട്ടുള്ളതു്. യാതൊന്നും ലഭിച്ചിട്ടില്ലെന്നു ഇന്നലത്തെ ധനകാര്യമന്ത്രിയുടെ പ്രസംഗത്തിൽനിന്നു മനസ്സിലാകും. ബ്രിട്ടീഷ്കാരുടെ ഭരണകാലത്തു് നാം അടിമകളായിരുന്നുവെങ്കിൽ ഇന്നു നാം അടിമകളിൽവച്ചു അടിമകളാണ്. ഏതായാലും കേന്ദ്രഗവർമ്മെണ്ടിന്റെ ആനുകൂല്യംകൊണ്ടല്ലാതെ നമുക്കു ആപത്തുള്ള ക്ഷേണസാധനങ്ങൾ വരുത്താൻ നിവൃത്തിയില്ല. നമ്മുടെ ആവശ്യങ്ങളെപ്പറ്റി ശക്തിയായും ധൈര്യമായും സെൻട്രൽ ഗവർമ്മെണ്ടിനെമുമ്പാകെ നടത്തുന്നിവാദിച്ചുവെങ്കിൽ നമ്മുടെ അവകാശം പിടിച്ചെടുക്കാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ.

അതിൽ പരിപൂർണ്ണ പരാജയമാണ് നമ്മുടെ ഗവർമ്മെണ്ടു് അടഞ്ഞിട്ടുള്ളതു്. അതിന്റെ ഫലമായിട്ടാണ് ഇന്നത്തെ ഈ വൈക്ലബ്യത്തിനു നാം വിധേയരായിരിക്കുന്നതു്. ശ്രീ. പനമ്പിള്ളി ഗോവിന്ദമേനോൻ അവർകൾ ഫുഡ് ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിന്റെ ചാർജ്ജ് വഹിച്ചിരുന്നകാലത്തു അദ്ദേഹം സംതിട്ടതായി ഓർക്കുന്നു, വളരെ ശക്തിയായഭാഷയിൽ സെൻട്രൽ ഗവർമ്മെണ്ടി

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Sri. N. K. Krishna Pillai]

നോട്ട നിവേദനം ചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്നും അതിന്റെ ഫലമായിട്ട ധാരാളം ധാന്യങ്ങൾ വന്നുചേരുമെന്നും. എന്നാൽ അങ്ങനെയൊന്നും വന്നുചേർന്നതായി കണ്ടില്ല. ഇന്നത്തെ ധനകാര്യമന്ത്രി ഇന്ത്യാഗവൺമെണ്ടുമായി നെഗോഷിയേഷൻസ് നടത്തിവരുന്നുവെന്നും അതുകൊണ്ട് പല സഹായവും ഉണ്ടാകുമെന്നും ഒരു ഒഴുക്കിയ രീതിയിൽ പറഞ്ഞിട്ടേയുള്ളൂ. അനുഭവത്തിൽ കാണുന്നതു ഫൻ ൪–൫ വർഷത്തിൽ ൧൦൫ ലക്ഷം ടൺ നമുക്ക ഈ ഇനത്തിൽ നഷ്ടമായിരിക്കുന്നുവെന്നാണ്. അതു നികത്തുന്നതിനുതന്നെ നിവൃത്തിയില്ലാതെയാണിരിക്കുന്നതു്. ൬൫ ശതമാനം സബ്സിഡി തരാമെന്നു പറഞ്ഞിരുന്നതു് ഇപ്പോൾ തരികയില്ലെന്നു പറയുന്നു. ഇതൊക്കെ ഒരു ഗവൺമെണ്ടിനും നിരക്കാത്ത അന്യായമാണ്. അപ്രകാരം സബ്സിഡി അനുവദിക്കാതെ ഞങ്ങൾക്കു ജീവിക്കുവാൻ സാധ്യമല്ലെന്നു ഞാൻ മുമ്പു പറഞ്ഞതുപോലെ ധൈര്യമായി തുല്യനിലയിൽ വാദിച്ചു നമ്മുടെ ആവശ്യങ്ങൾ നിർവ്വഹിക്കാനുള്ള ശക്തിയില്ലെങ്കിൽ ഒരു ഗവൺമെണ്ടു് എന്തിനാണ് ഒരു ഗവൺമെണ്ടായി കഴിഞ്ഞുകൂടുന്നതു്. ഇന്നത്തെ വൈഷമ്യങ്ങൾ ഗവൺമെണ്ടിനെ നയിക്കുന്നവരുടെ അപ്രാപ്തിയും പിടിപ്പില്ലായ്മയുംകൊണ്ടാണ് വന്നതെന്നു പറയുന്നതിനോട് ഈ സഭ യോജിക്കുമെന്നാണ് ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നതു്. ധാന്യവിലയും ട്രാൻസ്പോർട്ടും ഉൾപ്പടെ ഇപ്പോൾ ൨൫ കോടി രൂപ ബഡ്ജറ്റിൽ ചേർത്തിരിക്കുന്നു. എന്തെല്ലാം പ്രതീക്ഷകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് ഈ തുക ചേർത്തിരിക്കുന്നതെന്നു മനസ്സിലാകുന്നില്ല. ഏതായലും ആ വിശദവിവരങ്ങൾ അറിയുന്നതിനും ഈ സംഗതിയിൽ ജനങ്ങൾക്കു വലുതായ അതൃപ്തിയുണ്ടെന്നുള്ളകാര്യം രേഖപ്പെടുത്തുന്നതിനുമാണ് ഞാൻ ഈ ഉപക്ഷേപം ഹാജരാക്കിയിട്ടുള്ളതെന്നു അറിയിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

ശ്രീ. കളത്തിൽ കെ. വേലായുധൻനായർ: സർ, ഞാൻ അവതരിപ്പിക്കുന്ന ഖണ്ഡനോപക്ഷേപം ഇതാണ്.

To reduce the total allotmet of Rs. 100 under Demand XL by Re 1.

ഭക്ഷ്യധാന്യങ്ങൾ വിതരണംചെയ്യുന്നതിനുള്ള ഏജൻസിയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഗവൺമെണ്ടിന്റെ ഇപ്പോഴത്തെ നയം എന്താണെന്നു മനസ്സിലാകുന്നില്ല. ഏതാനും പ്രദേശങ്ങളിൽ പ്രൈവറ്റ് ഹോൾസെയിൽസ് ഡിപ്പോ ഉണ്ടായിരുന്നതു നിറുത്തുകയും ഗവൺമെണ്ടു നേരിട്ടു വിതരണം നടത്തുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ മറ്റു താലൂക്കുകളിലേക്കു അതു് വ്യാപിപ്പിച്ചതായി കാണുന്നില്ല. ഏതാനും താലൂക്കുകളിൽമാത്രം ഇതു പരീക്ഷിച്ചുനോക്കിയതിൽ പരാജയമാണെന്നുകണ്ടു് പഴയതുപോലെ പ്രൈവറ്റ്ഡിപ്പോകൾ തുടങ്ങാൻ പോവുകയാണോ എന്നു ചോദിച്ചതിൽ അങ്ങനെയല്ലെന്നാണ് പറഞ്ഞതു്. എന്നാൽ വിജയപ്രദമായ ഈ പരീക്ഷണം മറ്റു താലൂക്കുകളിലേക്കു വ്യാപിക്കാത്തതെന്താണെന്നു മനസ്സിലാകുന്നില്ല. അതിനെസംബന്ധിച്ചു നാട്ടിലുള്ള പ്രസ്താവമാണെങ്കിൽ മറ്റു താലൂക്കുകളിലുള്ള ഹോൾസെയിൽ വ്യാപാരികളുടെ സമ്മർദവും സ്വാധീനവുംകൊണ്ടു് അങ്ങോട്ടു ഈ എപ്പാട്ടു് വ്യാപിക്കാതിരിക്കുന്നുവെന്നാണ്. ഈ സംസാരത്തിനു അടിസ്ഥാനമുണ്ടെന്നു തോന്നാനുള്ള കാരണം മറ്റു താലൂക്കുകളിലേക്കു ഈ എപ്പാട്ടു വ്യാപിപ്പിക്കാതിരിക്കുന്നു എന്നുള്ളതുതന്നെയാണ്. ഏതായാലും ഇതുസംബന്ധിച്ചു ഗവൺമെണ്ടിനു ഒരു വ്യക്തമായ നയവും അതു നടപ്പിലാക്കാനുള്ള ശേഷിയും ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടതാണ്.

ഭക്ഷ്യധാന്യങ്ങൾ വാങ്ങുന്നതിനായി കുറെ പർച്ചേസിംഗ് തഹശീൽദാരന്മാരെ നിയമിച്ചിട്ടുള്ളതായി കാണുന്നു. ഒരു ഉദാഹരണംകൊണ്ടു് ഈ ഉദ്യോഗത്തിന്റെ ആവശ്യമില്ലായ്മയെ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കാൻ കഴിയും. പീരുമേട്ടിൽ ഒരു പർച്ചേസിംഗ് തഹശീൽദാരെ നിയമിച്ചിട്ടുണ്ട്. അവിടത്തെ നെല്ലു സംഭ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ടിക്കുന്നതിനാണെങ്കിൽ കഷ്ടിച്ചൊരു ഫ ൽ ദിവസം മാത്രം മതിയാകും. ഇപ്പോൾ നിയമിച്ചിട്ടുള്ളതെല്ലാം ഒരു കൊല്ലക്കാലത്തേക്കാണ്. ഒരു വർഷത്തിൽ ഒരവസരത്തിൽമാത്രം ഫ ൽ ദിവസംമാത്രം ചെയ്യേണ്ട ജോലിചെയ്യുന്നതിലേക്കാണ് പിരുമേട്ടിൽ ഒരു തഹശീൽദാരെ നിയമിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഇങ്ങനെ ആവശ്യമില്ലാതെ അധികം ഉദ്യോഗങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുന്നത് ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിന്റെ മുകളിൽമുതലുള്ള തെറ്റാണ്. മുകളിലുള്ള ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ പലപ്രാവശ്യം നടപ്പിൽവരുത്തുന്നതിനുള്ള അഭിപ്രായവ്യത്യാസമാണ് ഇതിനെല്ലാം കാരണമാവുന്നത്. ഫുഡ് സെക്രട്ടറിയും, സിവിൽ സപ്ലൈസ് കമ്മീഷണറും തമ്മിൽ അഭിപ്രായവ്യത്യാസങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്നുണ്ട്. അതിൽനിന്നും കുറെ ഉദ്യോഗങ്ങൾ കൂടുതലായി ഉണ്ടായി എന്നുവരും. ഓരോന്നിനും ഓരോ അസിസ്റ്റൻറ് കമ്മീഷണറന്മാരെ നിയമിക്കും. അങ്ങിനെ അസിസ്റ്റൻറ് കമ്മീഷണറന്മാരെ നിയമിച്ചുകഴിയുമ്പോൾ അവരുടെതാഴെ ഓരോ താലൂക്കിലും ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ വേണം. ഇവർക്കെല്ലാവർക്കും ജോലിയും ഇല്ല. ഇതൊന്നും ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ വീഴ്ചയല്ല.

ശ്രീ. സി. കേശവൻ; ഗ്രെയിൻസ് പർച്ചേസ് മാത്രമല്ല ഈ തഹശീൽദാരന്മാരുടെ ജോലിയെന്ന അറിയാമോ?

ശ്രീ. കളത്തിൽ വേലായുധൻനായർ: ഓരോതാലൂക്കിലും തഹശീൽദാർ ഉള്ള സമിതിക്ക് ഒരു പർച്ചേസ് തഹശീൽദാരെകൂടി നിയമിച്ചിരിക്കുന്നത് പർച്ചേസിംഗിനുവേണ്ടിയാണെന്നാണ് ഞാൻ മനസ്സിലാക്കുന്നത്. ആണ്ടിൽ രണ്ടുംമൂന്നും കൃഷിയുള്ള താലൂക്കുകളിൽ മിക്കവാറും ദിവസങ്ങളിൽ പർച്ചേസ് നടത്തേണ്ട ആവശ്യം വരും. നെൽകൃഷി വളരെ കുറച്ചുള്ള സ്ഥലങ്ങളിൽ ഈ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ സമിതിമായി ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ല. തിരുവിതാംകൂർ കൊച്ചിയിൽ സർ റവന്യൂ ഡിവിഷനുണ്ട്. അതുകൊണ്ടു സർ പർച്ചേസ് തഹശീൽദാരന്മാർ വേണമെന്നുവിചാരിച്ചു നിയമനം നടത്തി. അല്ലാതെ ഓരോ സ്ഥലത്തേയും ആവശ്യം നോക്കിയല്ല നിയമനം നടത്തിയിട്ടുള്ളതു്. അതുപോലെതന്നെ റേഷനിംഗ് സംബന്ധിച്ചു ഓരോ താലൂക്കിലും ഒന്നിലധികം അസിസ്റ്റൻറന്മാരെ നിയമിച്ചുവരുന്നതായി കാണുന്നു. തഹശീൽദാരന്മാരുടെ താഴെ ഫീൽഡ് ആഫീസറന്മാർ എന്നപേരിൽ ഓരോ താലൂക്കിലും മൂന്നംനാലും പേരെ നിയമിച്ചിട്ടുണ്ട്. യുദ്ധകാലംമുതൽ ഇങ്ങോട്ട് ഒരു ഉദ്യോഗസ്ഥനെ വച്ചുകൊണ്ടു ക്ഷ്യധാന്യവിതരണം സാമാന്യം ഭംഗിയായി നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നുവെങ്കിൽ ഇപ്പോൾ ഓരോ താലൂക്കിലും മൂന്നും നാലും ഫീൽഡ് ആഫീസറന്മാരെ നിയമിക്കേണ്ട ആവശ്യമെന്താണെന്നു മനസ്സിലാകുന്നില്ല. അതുപോലെതന്നെ ഇവരുടെ നിയമനത്തെപ്പറ്റി അടുത്തകാലത്തു എനിക്കു ചില അറിവുകൾ കിട്ടി. പബ്ലിക് സപ്ലീസ് കമ്മീഷനോടു ആലോചിക്കാതെ നിയമനം നടത്തുന്നുവെന്നു ഞാൻ പൊതുവിമർശനവേളയിൽ സൂചിപ്പിക്കുകയും അതിനെ ബഹുമാനപ്പെട്ട ഒരു മന്ത്രി വെല്ലുവിളിക്കുകയും ചെയ്തുകയുണ്ടായി. ഫുഡ്ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിൽ ഏതാനും പർച്ചേസ് തഹശീൽദാരന്മാരെ പബ്ലിക് സപ്ലീസ് കമ്മീഷൻറെ അനുവാദംകൂടാതെ നിയമിക്കുകയും അതു റാറ്റിഫിക്കേഷനുമായി അയച്ചുതരികയും ചെയ്തതിൽ പബ്ലിക് സപ്ലീസുകമ്മീഷൻ ഫ ൽ പേരുടെ കാര്യത്തിൽമാത്രമേ റാറ്റിഫിക്കേഷൻ നൽകിയുള്ളുവെന്നും അറിയുന്നു. റാറ്റിഫിക്കേഷൻ ചെയ്യാതിരുന്നതു അനീതിപരമായ നിയമനം ആയിരുന്നുവെന്നുള്ളതിനാൽ ആണല്ലൊ. ആവശ്യമില്ലാതെ ഉദ്യോഗം വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതുകൊണ്ടു വിതരണത്തി

[Sri Kalathil Velayudhan Nair]

നതന്നെയും തരക്കേടുവരുന്നുണ്ട്. ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ കൂട്ടുതലും അരിവരുന്നതിലുള്ള കുറവുമാണ് ഇപ്പോൾ ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതു്. ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെ വർദ്ധിപ്പിച്ചതുകൊണ്ടു വിതരണം വളരെ ഭംഗിയായി നടക്കുന്നുവെന്നു പറയാൻ യാതൊരു നിവൃത്തിയുമില്ല.

ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ കൂട്ടുതലുണ്ടെങ്കിലും ഉള്ള റേഷൻ തക്കസമയത്തു എത്തിക്കേണ്ട സ്ഥലങ്ങളിൽ എത്തിച്ചുകൊടുക്കുന്നില്ല എന്നു പല പരാതികളും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടു്. ചങ്ങനാശ്ശേരിയാൽതന്നെ ഒരാഴ്ചക്കാലത്തു മുഴുവൻ റേഷൻവിതരണമുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഇതേപ്പറ്റി അന്വേഷിച്ചപ്പോൾ കൊച്ചിയിൽ ക്ഷ്യുധാന്യങ്ങൾ ഉണ്ടെന്നും കൊച്ചിയിൽ പോയി കൊണ്ടുവരുന്നതിനു ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ അനാസ്ഥകാണിച്ചതിനാലാണെന്നും മനസ്സിലായി. ഇതെന്തുകൊണ്ടാണു്? അരി സ്റ്റാക്കുചെയ്യുന്ന സ്ഥലങ്ങളിൽ വിതരണത്തിനായിഎത്തിച്ചുകൊടുക്കേണ്ട ചുമതല ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാക്കില്ല. അപ്പോൾ അതിനു ചുമതലപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ ശ്രേഷ്ഠിക്കുറവു തന്നെയായിരിക്കണം ഇതിനു കാരണം, ഈ കാര്യങ്ങൾ ഗവണ്മെണ്ടിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽ കൊണ്ടുവന്നുകൊണ്ടു് ഈ ഉപക്ഷേപത്തെ അനുകൂലിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

ശ്രീ. ഈ. പി. പൗലോസു്: സർ, ഈ ഉപക്ഷേപത്തെ അനുകൂലിച്ചുകൊണ്ടു് ഒന്നുരണ്ടു സംഗതികൾ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കണമെന്നു ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. നെല്ലു് സംഭരണത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളവും ഇക്കഴിഞ്ഞ അഞ്ചാറുകൊല്ലമായി ഗവണ്മെണ്ടു് പല പദ്ധതികളും സ്വീകരിക്കുകയും അവ ഉപേക്ഷിക്കുകയും പിന്നീടു് മറ്റു പദ്ധതികൾ സ്വീകരിച്ചു പരീക്ഷിച്ചതിനുശേഷം അതും സ്വീകാര്യമല്ലെന്നു പറഞ്ഞു തള്ളിക്കളയുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടു്. ഒടുവിൽ അധികവ്യവസ്ഥയിൽ നെല്ലെടുക്കണമെന്നവസാനമായി ഒരു പദ്ധതി സ്വീകരിക്കുകയുണ്ടായി. അതു പരീക്ഷിച്ചു നോക്കുകയും ചെയ്തു. അധികവ്യവസ്ഥയിൽ നെല്ലെടുക്കുന്നതു് കൃഷിക്കാർക്കു് വളരെ വളരെ ക്ലേശകരമായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ടെന്നു് വളരെ പരാതികളും ഉണ്ടായി. ഏതെങ്കിലും തരത്തിൽ ഒരു ക്വിപ്തവ്യവസ്ഥയിൽ നെല്ലെടുക്കണമെന്ന മുറവിളി ഉണ്ടാക്കുകയും ചെയ്തു. അതിന്റെ ഫലമായിട്ടാണു് ലെവി പദ്ധതി അനുസരിച്ചു നെല്ലെടുപ്പു തുടങ്ങിയതു്.

സർ, ചില അഭിപ്രായവ്യത്യാസങ്ങൾ അതു സംബന്ധിച്ചു ഉണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിലും ഈ പുതിയ പദ്ധതി ഒടുവിൽ സ്വാഗതം ചെയ്യുകയാണു് ചെയ്തിട്ടുള്ളതു്. പല പത്രങ്ങളിൽനിന്നും ചില മുഖ്യസംഘങ്ങളിൽനിന്നും ഈ പദ്ധതി പൊതുജനങ്ങൾ സ്വാഗതം ചെയ്തു എന്നു വിചാരിക്കുന്നതിൽ തെറ്റുണ്ടായിരിക്കുകയില്ല.

ഇതനുസരിച്ചു ആവശ്യമായ നിയമം ഉണ്ടാക്കിയപ്പോഴാണു് ഇതേപ്പറ്റിയുള്ള പരാതികൾ വീണ്ടും ആവിർഭവിക്കുന്നതു്. ഇപ്പോൾ നിലവിൽ ഇരിക്കുന്ന പദ്ധതി അനുസരിച്ചു ഒരു ഏക്കർ ഭൂമിയുള്ളവരെ ഒഴിവാക്കിയിട്ടുണ്ടു്. ഒന്നു മുതൽ അഞ്ചുവരെ ഏക്കർ ഭൂമിയുള്ളവക്കു് ഇത്ര, ഇ മുതൽ പത്തുവരെ വേറെ ഒരു നിരക്കു്, ഇങ്ങനെ ഒരു സ്ലൈഡിംഗ് സ്കെയിൽ അനുസരിച്ചാണു് എടുത്തുവരുന്നതു്. ഈ നിയമം ചില വ്യക്തികളെ എങ്ങിനെ ബാധിക്കുമെന്നുള്ളതാണു് നോക്കേണ്ടതു്. ഇതുമൂലം ക്ലേശിക്കുന്നവരുടെ പരാതികൾ കേൾക്കുന്നതിനു എനിക്കിടയായിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടു് ഞാൻ പറയുകയാണു്. ഇന്നത്തെ നിയമം അനുസരിച്ചാണെങ്കിൽ അവരിൽ ചിലർ ഒരാണ്ടിൽ അഞ്ചിരട്ടിമുതൽ ഏഴിരട്ടിവരെ കൂടുതലായി നെല്ലു കൊടുക്കേണ്ടിവരും. അതായതു് ഏക്കറേജിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ആദ്യമേ അഞ്ചേക്കറിൽ താഴെവരെ കൃഷിയുള്ള ഒരു

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

കൃഷിക്കാരനു് അധികവ്യവസ്ഥയിൽ കൊടുത്തു വന്നിരുന്നതിൽ വളരെ കൂടുതലായി കൊടുക്കേണ്ടിവരുന്നവക്കു് ആശ്വാസത്തിനായി ചില ഉപാധികൾകൂടി ഈ നിയമത്തിൽ കൊള്ളിച്ചിട്ടുണ്ടു്.

സർ, ഇതു പുനഃപരിശോധന ചെയ്യുന്നതിനു പല മാനദണ്ഡങ്ങളും നോക്കേണ്ടതായുണ്ടു്. ഏതെങ്കിലും ഒരു വ്യക്തിക്കു് ഇതു വളരെ ക്ലേശകരമാണെന്നു വരുന്ന അവസരത്തിൽ കഴിഞ്ഞ രണ്ടോ മൂന്നോ കൊല്ലത്തിൽ സർക്കാരിലേക്കു് എടുത്ത നെല്ലിന്റെ ശരാശരി കണക്കാക്കി അതിൽ അഞ്ചോ പത്തോ ശതമാനം കൂടി കൊടുക്കാൻ അനുവദിക്കാത്തവിധം ഈ ലെവി പദ്ധതി സ്വീകരിക്കാമെന്നാണെന്റെ നിർദ്ദേശം. അതിനു സമ്മതമുള്ള അംഗങ്ങൾ—

ശ്രീ. കളത്തിൽ കെ. വേലായുധൻനായർ: അതായതു്, ഈ കഴിഞ്ഞ രണ്ടു മൂന്നു കൊല്ലങ്ങളിൽ കൊടുത്തിട്ടുള്ള എക്സസ്സ് ബേസിസിൽ അഞ്ചോ പത്തോ ശതമാനം കൂടുതൽ കൊടുക്കാൻ അനുവദിക്കണമെന്നാണോ?

ശ്രീ. ഈ. പി. പൗലോസു്: സ്നേഹിതന്റെ ഉദ്ദേശം എനിക്കു മനസ്സിലായി. ഇതാരേയും പ്രീതിപ്പിക്കുവാൻ വേണ്ടി ചെയ്യണമെന്നു പറഞ്ഞതല്ല. അതു് ഈ സഭയിലുള്ളവക്കു് അറിയാം. ഇപ്രകാരം നെല്ലെടുക്കുന്നതുകൊണ്ടു് നമ്മുടെ വളരെ ക്ലേശത്തിനു കാരണമാകുന്നുണ്ടു്. അതുകൊണ്ടു് ഈ നിയമം പുനഃപരിശോധന ചെയ്തു അതിനു വേണ്ട തീരുമാനം ഉണ്ടാക്കണമെന്നാണു് എനിക്കു നിർദ്ദേശിക്കുവാനുള്ളതു്. മുമ്പെടുത്തിരുന്നതിൽനിന്നും അഞ്ചോ പത്തോ ശതമാനം കൂടുതൽ കൊടുക്കുന്നതിനു സമ്മതമുള്ള അനേകം അംഗങ്ങളെ എനിക്കു കാണാൻ സാധിച്ചിട്ടുണ്ടു്. തിരുവിതാംകൂർ-കൊച്ചി സംസ്ഥാനത്തിൽനിന്നും ഒന്നരകോടിയോ ഒന്നേമുക്കാൽ കോടിയോ പറ നെല്ലു കൊടുക്കണമെന്നു് ക്ലിപ്തമായി നിശ്ചയിച്ചാൽ അതു കർഷകർക്കു് വളരെ സഹായകരമായിരിക്കും. അതുപോലെതന്നെ ഒരു മൂന്നു കൊല്ലത്തേയ്ക്കെങ്കിലും സ്ഥിരമായിരിക്കത്തക്കവിധത്തിലുള്ള രൂപകം ഉണ്ടാക്കേണ്ടതുമാണു്.

ഒരു കാര്യംകൂടി പറയാനുള്ളതു് ഗവൺമെണ്ടുവക നെല്ലു അറകളിൽ കിടക്കുമ്പോൾ നെല്ലുവന്നിട്ടില്ല, കിട്ടിയിട്ടില്ല എന്നു പറഞ്ഞു റേഷൻ കൊടുക്കാതിരിക്കുന്ന ഒരു പതിവു് നടപ്പുണ്ടു്. അവിടങ്ങളിൽ ആവശ്യമുള്ള അവസരങ്ങളിൽ അതതു സ്ഥലത്തെ അറകളിൽ സൂക്ഷിച്ചിരിക്കുന്ന സ്ഥലത്തെ നെല്ലു് എടുത്തുകൊടുക്കേണ്ടതാണു്. അതിനുപകരം വളരെ ദൂരെ സ്ഥലങ്ങളിലേയ്ക്കു് കച്ചവടക്കാക്കു് അതോറിറ്റി എഴുതിക്കൊടുക്കുന്നു. അങ്ങിനെ ദൂരസ്ഥലങ്ങളിലേക്കു് അതോറിറ്റി കൊടുക്കുന്നതുകൊണ്ടു് കച്ചവടക്കാക്കു് ആ നെല്ലു് കച്ചവടം ചെയ്യുന്നതിനു് വളരെ സൌകര്യമുണ്ടു്. അതല്ലെങ്കിൽ ബ്ലാക്കുമാർക്കറ്റു് നടത്താൻ സൌകര്യം കൊടുക്കുന്നതിനോ, അതുമല്ലെങ്കിൽ അതോറിറ്റി കൊടുക്കുന്നവരെ ശരിയായി കച്ചവടക്കാർ പ്രീണിപ്പിക്കാത്തതുകൊണ്ടോ ആണു്. ഇതിനുവേണ്ടി അല്ലെങ്കിൽ ഓരോ കച്ചവടക്കാരനും അതാതു സ്ഥലങ്ങളിൽ ഗവൺമെണ്ടു് സംഭരിച്ചിട്ടുള്ള നെല്ലു കൊടുക്കുന്നതിനു് നിർദ്ദേശം കൊടുക്കേണ്ടതാണു്. ഇതു കൊണ്ടു് ട്രാൻസ്പോർട്ടു് ചെലവുതന്നെ കുറയ്ക്കുവാൻ സാധിക്കും. ഈവക കാര്യങ്ങളും ഗവൺമെണ്ടിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെടുമെന്നു ഞാൻ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു.

ശ്രീ. എ. കെ. പാച്ചുപിള്ള. ഈ സംഗതിയെപ്പറ്റി മിക്കവാറും എല്ലാ ഭാഗത്തും ഉള്ള ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പറന്മാരും പറഞ്ഞുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്ന സ്ഥിതിക്കു് ചെറിയ ഒന്നരണ്ടു കാര്യങ്ങളെപ്പറ്റി സ്പർശിക്കണമെന്നു ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നു. ജനങ്ങൾക്കു് കൂടുതൽ സൌകര്യം ഉണ്ടാക്കുന്നതിലേക്കു് പ്രവർത്തിക്കുമ്പോൾ സെയിൽ ഡിപ്പോകൾ ഉണ്ടായിരുന്നിടത്തു് ഗവൺമെണ്ടു് ഡിപ്പോകൾ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Sri A. K. Patchu Pillai]

നാട്ടിന്റെ എല്ലാ ഭാഗത്തും തുറന്നിട്ടുണ്ട്. ഗവണ്മെണ്ടു് ഡിപ്പോകളും തുറന്നിട്ടുണ്ടെങ്കിലും കച്ചവടക്കാർ അവക്കു് ഉള്ള അരിതാറിന്റെ വാങ്ങിക്കുന്നതിനായി വളരെ ദൂരം പോകേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അങ്ങിനെ പോയി അരിതാറിന്റെ വാങ്ങിയാൽ പിന്നെ ഗവണ്മെണ്ടു് ഡിപ്പോകളിൽ കൊണ്ടുപോയി അരിതാറിന്റെ കാണിക്കണം. അങ്ങിനെ കാണിക്കുകയാണെങ്കിൽതന്നെ പത്തിനു മുന്നോ നാലോ ഭാഗംമാത്രം കണക്കാക്കി തരുന്നതിനെ ഈ ഡിപ്പോകളിൽ നിവൃത്തിയുള്ളൂ. ഉള്ളതു നിങ്ങൾ കൊണ്ടുപോകണം, ബാക്കി അടുത്തുതന്നെ വന്നുചേർന്നാൽ തന്നു കൊള്ളാം, എന്നൊക്കെ പറഞ്ഞു് ഈ കച്ചവടക്കാരെ മടക്കി അയക്കുന്നതു്, മിക്കവാറും എല്ലാ ഡിപ്പോകളിലും നടന്നുവരുന്ന പതിവാണു്. ഇപ്പോൾ ആളൊന്നിനു് റേഷൻ ശരിക്കു കിട്ടാതെ പല സ്ഥലങ്ങളും ഉണ്ടെന്നാണറിയുന്നതു്. ചില സ്ഥലങ്ങളിൽ ചില ആളുകളിൽ പത്തിനു രണ്ടും മൂന്നും എന്ന കണക്കിനാണു് യൂണിറ്റു കൊടുത്തുവരുന്നതു്. ഇതു് ആളുകൾക്കു് വളരെ വിഷമമുണ്ടാക്കുന്ന സംപ്രദായമാണു്. ഇങ്ങിനെയുള്ള സംപ്രദായം നടപ്പിലിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു് ആളുകൾക്കു് അരി കിട്ടുന്നതിനു വളരെ വിഷമം വരുത്തിവെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണു് ചെയ്യുന്നതു്. അതായതു് സക്കാരിൽനിന്നും—

ശ്രീ. പാണ്ടവത്തു് ശങ്കരപ്പിള്ള: സാധുക്കൾക്കു ദിവസവും റേഷൻ കിട്ടണമെന്നു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതായി ഒരു പ്രക്ഷോഭണം അറിയാമോ?

ശ്രീ. എ. കെ. പാച്ചുപിള്ള: അതു ഇവിടെ വളരെ അസാദ്ധ്യമായിരിക്കുന്ന സ്ഥിതിക്കു് അതേ സംബന്ധിച്ചു ഞാൻ സ്പർശിക്കുന്നില്ല. ഓരോ ദിവസവും വിതരണം നടത്തുന്നതു് വളരെ ഉത്തമമായിട്ടുള്ള ഒരു കായ്മാണു്. എന്നാൽ അതു് അപ്രായോഗികമായിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു് ഈ ആഴ്ചതോറുമുള്ള റേഷനെങ്കിലും ഭാഗികമായി കൊടുക്കാതെ അതുമൂലം ജനങ്ങളെ അസൌകര്യപ്പെടുത്താതിരിക്കുന്നതിനു ഈ സമ്പ്രദായം നിറുത്തണമെന്നാണു് ഞാൻ നിർദ്ദേശിക്കുന്നതു്. ഇതിലേക്കു് എനിക്കു കൊടുക്കുവാനുള്ള നിർദ്ദേശം, അതായതു താലൂക്കുകളിലെ ഓരോ ആഴ്ചത്തെ റേഷൻ ഇന്ന ദിവസം ഇന്ന സ്ഥലത്തുവച്ചു് ഇത്ര ശതമാനം യൂണിറ്റു് വിതരണം നടത്തുന്നതാണെന്നു മുൻകൂട്ടി ശസറിലോ വർത്തമാനപ്പത്രങ്ങളിലോ മറ്റു പ്രധാന സ്ഥലത്തോ പരസ്യപ്പെടുത്തി അതനുസരിച്ചു കൊടുക്കുന്നതിനേർപ്പാടു് ചെയ്യുകയാണെങ്കിൽ വളരെ അസൌകര്യം ആളുകൾക്കു് കുറഞ്ഞിരിക്കുമെന്നുള്ളതാണു്. അങ്ങിനെ ഇപ്പോൾ നടന്നുവരുന്നില്ല. ചില താലൂക്കുകളിലേ ഇങ്ങനെ നടക്കുന്നുള്ളൂ.

പിന്നെ ഏതെങ്കിലും ഒരു കച്ചവടക്കാരൻ ഒരു ഡിപ്പോയിൽനിന്നും റേഷൻ കൊടുക്കുന്നതിനായി വാഹനങ്ങളുമായി വന്നതിനുശേഷം അയാളുടെ അരിതാറിന്റെ അനുസരിച്ചുള്ളതു മുഴുവൻ ലഭിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ അയാൾ മടങ്ങിവന്നു വീണ്ടും ബാക്കി കിട്ടാനുള്ളതു് വാങ്ങുന്നതിനായി പോകുന്നതുകൊണ്ടു് ഈ സാധനങ്ങളുടെ ട്രാൻസ്പോർട്ടു് ചാർജ്ജു് ഇരട്ടി ആയി എന്നു വന്നേക്കാം. അതു കച്ചവടക്കാരൻ നഷ്ടപ്പെടുകയില്ല. അതുപയോഗിക്കുന്ന ആളുകളുടെ കയ്യിൽ നിന്നും ഈടാക്കാതിരിക്കാൻ സാധിക്കുന്നതുമല്ല. ഇതൊക്കെ നാട്ടിൻപുറങ്ങളിൽ തുടർച്ചയായി നടക്കുന്ന സംഗതികളാണു്. ഇതു കണക്കുകളിൽനിന്നും കാണുവാൻ സാധിക്കുകയില്ല.

അതുപോലെ ഈ ധാന്യങ്ങൾ ശേഖരിച്ചുവരുന്ന മിക്ക ഫുഡ് ഗ്രെയിൻ ഡിപ്പോകളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഇന്ന ശരിയായ വിധത്തിൽ കണക്കുകൾ സൂക്ഷിക്കുന്നില്ല. അവിടെ കണക്കുകളിൽ കാണുന്നതുപോലുള്ള സ്റ്റാക്കു് പരിശോധിച്ചാൽ കാണുകയില്ല. അതുപോലെതന്നെ ഈ സ്റ്റോറിന്റെ നാനാ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ങ്ങളിലും ഉള്ള ഡിപ്പോകളിലും വിശേഷിച്ചു പാവ്വത്യകാരന്മാർ സംഭരിച്ചു വെച്ചിരിക്കുന്ന മറികളും ഡിപ്പോകളും പരിശോധിക്കുന്നപക്ഷം വലിയവലിയ കുറവുകൾ പലയിടത്തും കാണുന്നതിനിടയാകും.

അനേക സ്ഥലങ്ങളിൽ കടലാസിൽമാത്രം കണക്കുവച്ചിട്ട് ധാന്യങ്ങൾ അപ്പോഴപ്പോഴുള്ള ബ്ലാക്കുമാക്കറ്റ് റേറ്റനുസരിച്ച് വിറ്റുവരുന്നുണ്ടെന്നുള്ളതു പരമാർത്ഥമാണ്. ഇതിനെ സംബന്ധിച്ച് ശരിയായ ഒരു ഓഡിറ്റ് ഇതേവരെ നടത്തിയിട്ടില്ല. ഓരോ വർഷവും ഫുഡ് ഡിപ്പോകൾ പരിശോധിച്ച് കണക്കുകൾ തിട്ടപ്പെടുത്തി ഒരോഡിറ്റ് നടത്തുന്ന സമ്പ്രദായം റേഷൻ നടപ്പാക്കിയതിൽപിന്നെ ഇവിടെ ഇതുവരെ സ്വീകരിച്ചിട്ടില്ല. ചില താലൂക്കുകളിൽ വലിയവലിയ തകരാറുകൾ നടക്കുന്നുണ്ട്. അതിനെ സംബന്ധിച്ച് പരാതികളും ഉണ്ട്. പക്ഷെ, അവയെ ശരിയായി പരിഹരിക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു സിസ്റ്റം ഇവിടെ നടപ്പിലില്ല. കണക്കുകൾ പൊതുവേ താറുമാറായി കിടക്കുകയാണ്. ഇങ്ങിനെ സ്റ്റോറിന്റെ ഒരു വലിയ സ്വത്തു കണക്കുവയ്ക്കാതെ മറഞ്ഞു കിടപ്പുണ്ടെന്നുള്ള കാര്യം മനസ്സിലാക്കി അതിന്റെ നിവാരണത്തിനു വേണ്ടതു ഗവർമ്മെണ്ടു ചെയ്യുമെന്നു ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു.

മലബാർദേശങ്ങളിൽനിന്നും പാവ്വത്യക്കാരന്മാരോ നെല്ലെടുപ്പുദ്യോഗസ്ഥന്മാരോ ധാന്യങ്ങൾ എടുത്തുകഴിഞ്ഞാൽ ഇതു ധാന്യം എടുത്തു എന്നുള്ളതിനു രസീതുകൾ കൊടുക്കുന്നുണ്ട്. ആ രസീതുകളുംകൊണ്ട് ദീർഘകാലം നടന്നതിനുശേഷമേ മിക്കവാറും അവർക്കു ധാന്യത്തിന്റെ വില കിട്ടുന്നുള്ളൂ. കഴിഞ്ഞ കൊയ്ത്തുകാലത്തും സാധുക്കളായ കൃഷിക്കാരിൽനിന്നും ഇതിനെ സംബന്ധിച്ച് ധാരാളം പരാതികൾ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. അതുപോലെതന്നെ കൊയ്ത്തു കഴിഞ്ഞു വളരെ കാലം കഴിഞ്ഞിട്ടാണ് നെല്ലെടുപ്പുദ്യോഗസ്ഥന്മാർ ചെന്നു നെല്ലെടുക്കുന്നതു്. ചിലപ്പോൾ വളരെ ദൂരസ്ഥലത്തുകൊണ്ടുപോയി കൊടുക്കേണ്ടിവരും. വളരെപണം കയ്യിൽനിന്നും ചെലവുചെയ്തു അവിടെപോയി താമസിച്ച് നെല്ലളപ്പിക്കേണ്ടതായുംവരുന്നുണ്ട്. ഇങ്ങനെ ബുദ്ധിമുട്ടി നെല്ലുകൊടുത്തു കഴിഞ്ഞാൽ പണംകിട്ടുന്നതിനു അതിലേറെ താമസമുണ്ട്. ഈവക കാര്യങ്ങൾക്കുകൂടി ഗവർമ്മെൻറ് നിവാരണമുണ്ടാക്കുമെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു.

സബ്സിഡിയെ സംബന്ധിച്ച് പറയുന്നതിനു മറ്റൊരവസരം വരുന്നതുകൊണ്ട് ഞാൻ ഇപ്പോൾ ഒന്നും പറയുന്നില്ല.

Sri. P. S. Nataraja Pillai: I would like to draw the attention of the House to two facts. The Central Depot for the food grains imported is at Cochin, if I understand correctly. I am at a disability on this matter, since there is no administration report about this. Nor are the facts known to the public. I believe there is a Central Depot at Cochin and we have, according to the Budget, some twelve other Depots in the State. I would like district-war major depots being instituted so that all the stocks may not be concentrated or accumulated at the Central Depot. At a time of emergency, Transport difficulties may come into existence and a steady and regular rationing cannot be maintained because of the difficulty of transporting the stock, even if it is available at Cochin, to other parts. Therefore, the principle must be to maintain adequate stocks in all the districts by maintaining district depots. That will obviate a breakdown in the distribution. I say that in the face of the experience in the past which was referred to by other hon'ble Members here.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Sri. P. S. Nataraja Pillai]

Then, another difficulty is the matter pointed out by Mr. Velayudhan Nayar, whether Government has abolished the wholesale depots or not. There was a definite announcement that the wholesale distributors are to be abolished and the whole business would be done by Government. It was done in some parts and in other areas I understand the other system is in vogue still. Government must have a uniform policy in this matter. Either abolish the wholesale depots altogether or have depots everywhere. These are two important things that have to be looked into.

Now, when you go through the Budget, there is a reduction in the provision for staff. I do not know on what basis that is being done now. In 1950-51, we had 275 people employed. In 1951-52 the provision is only for 213 persons. I do not understand how that reduction has occurred. Is it on account of abolition of depots? We are not in a position to understand. At any rate, the most important thing which I would urge upon the Treasury Bench is that they should immediately take steps to constitute district depots where adequate stock and reserve stock could be built up. The best thing will be, at this time when we are getting foreign food grains imported as well as local paddy procured, to build up reserve stock in each district so that at the time of scarcity and difficulty, rationing can be maintained without any breakdown throughout the State.

There is another matter that I would like to mention here. Mr. Thanu Pillai referred to the necessity of making some provision or arrangement to have some ships diverted to Alleppey Port. The fact I was able to understand is that the unloading charges at Cochin plus the transport charges from Cochin to Alleppey by water will be higher than the unloading charges at Alleppey by abou tRs. 5 per ton. The transport charges from Cochin to Alleppey by water, if I understand correctly, is two annas per ton per mile. That will be somewhere near five rupees per ton and for hundred bags, it will be thirty-five rupees. If that thirty-five rupees is added to the Alleppey rate for unloading, it will be lesser than the Cochin quotation for unloading. That aspect may be gone into by the Department. The diversion of some ships to Alleppey will be useful in as much as it will provide labour and relieve unemployment.

Sir, then another matter that I would like to bring to the notice of the Government is about the provision of Rs. 50,00,000 for manure. I find if I understand the figures correctly, Government propose to sell the manure at fifty precent of the cost price and incur a loss of twenty-five lakhs. Fifty lakhs is put down as the purchase price and the credit is only for twenty-five lakhs. There is another item of credit by means of Government of India subsidy. Thus, the actual loss will be 12½ lakhs while on this matter of supply of manure at subsidised rates, I would say that the distribution was not satisfactory. I know it personally that as far as manure supply is concerned, especially groundnut cake and chemical fertilizers, there was not adequate supply in South Travancore. The South Travancore people were clamouring for months and years together that there was no adequate supply. In these circumstances, I would say that if Government are still going to have the supply effected, they must make adequate provision for the southern taluks of the State. I for one, Sir, will prefer the method of increasing the price of paddy and selling the manure at the cost price without incurring any loss. That will practically help the agriculturists. Now the subsidy on manures goes into the hands of the big capitalists and they are making a big profit. The manure sold at subsidised rate is taken possession of by the capitalists and they resell it with great profit. But it will help the cultivator if the actual price of the paddy is raised and the price of manure is fixed at the actual cost price itself. With these words, I move the motion.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

സാഹിബ് ബഹദൂർ ടി. എ. മൈതീൻകുഞ്ഞ്: സർ, ഭക്ഷ്യകാര്യത്തെ സംബന്ധിച്ചു പറയുമ്പോൾ ചില പരമാർത്ഥങ്ങൾ നാം ഓർമ്മിക്കേണ്ടതായിട്ടുണ്ട്. റേഷൻ സമ്പ്രദായവും അതിലുള്ള പല അഴിമതികളും ഈ രാജ്യത്തു ഉണ്ടാകേണ്ട ആവശ്യം ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. കോൺഗ്രസ് ഗവൺമെണ്ട് അധികാരത്തിൽ വന്നതിനുശേഷം ജനങ്ങളോടു ചെയ്തിട്ടുള്ള വാഗ്ദത്തങ്ങളനുസരിച്ച് അവരുടെ പരിപാടികൾ ഇവിടെ നടപ്പിൽ വരുത്തുന്നതിനു നാം സമ്മതിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ റേഷൻ സമ്പ്രദായവും അതിനെ തുടർന്നുള്ള മറ്റു വൈഷമ്യങ്ങളും ഇവിടെ ഉണ്ടാകുമായിരുന്നില്ല. ഫ്രം ടു ഫ്രം ഈ രാജ്യത്തെ സ്വയംപര്യാപ്തമാക്കുന്നതിനു കോൺഗ്രസ് ശ്രമിക്കുന്നതാണെന്നു വാഗ്ദാനം ചെയ്യുകയുണ്ടായി. അതനുസരിച്ച് ഫ്രം ടു ഫ്രം തന്നെ, ഒരുപക്ഷെ അതിനുമുമ്പുതന്നെയോ ഈ രാജ്യം സ്വയംപര്യാപ്തമാകത്തക്ക വിധത്തിൽ കോൺഗ്രസ് ഗവൺമെണ്ട് ആത്മാർത്ഥമായി ശ്രമിച്ചു എന്നാണു ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നതു. അങ്ങിനെയുള്ള ശ്രമങ്ങളിൽ എതിരാളികൾ കോൺഗ്രസിനോടു വേണ്ടവിധത്തിൽ സഹകരിച്ച് സഹായിക്കുന്നതിനുപകരം ആവശ്യമില്ലാത്ത സന്ദർഭങ്ങളിലും, സ്ഥാനങ്ങളിലും ശ്രദ്ധയായി വിമർശിച്ചു, അവരുടെ പരിപാടികളെ പരാജയപ്പെടുത്തിയതിന്റെ ഫലമായിട്ടാണ് ഇന്നു സ്വയംപര്യാപ്തത കൈവരുത്തുവാൻ സാധിക്കാതെ പോയിട്ടുള്ളതു. ഇവിടെയുള്ള ഭക്ഷ്യധാന്യങ്ങൾ കുറവായതുകൊണ്ട് അതു വർദ്ധിപ്പിക്കുവാൻ ഗവൺമെണ്ട് ശ്രമിക്കുകയുണ്ടായി. വിദഗ്ദ്ധന്മാർ എത്രതന്നെ പറഞ്ഞാലും കാടുവെട്ടിത്തെളിച്ചു കൃഷിയിറക്കുന്നതിനായി രാജ്യം ഒട്ടാകെ ആളുകൾക്കു പതിച്ചുകൊടുത്തു. ആയിരകണക്കിനു ഏക്കർ വനഭൂമി ആളുകൾക്കു പതിച്ചുകൊടുത്തിട്ടും കണക്കുകളനുസരിച്ച് ഒരിടങ്ങഴി നെല്ലുപോലും കൂടുതൽ വിളയിക്കുവാൻ സാധിച്ചിട്ടില്ലെന്നുകണ്ട് ആ പരിപാടി മാറ്റിവച്ചിട്ട്, ജനസംഖ്യക്കനുസരിച്ച് ഭക്ഷ്യധാന്യം കൂടുതൽ വർദ്ധിപ്പിക്കുവാൻ സാധിക്കാതെവന്നിരിക്കുന്ന സ്ഥിതിക്കു ഭക്ഷ്യധാന്യങ്ങൾ ഉള്ളതിനനുസരിച്ച് ജനസംഖ്യയിൽ കുറവുവരുത്തുകയാണു ചെയ്യേണ്ടതു എന്നുള്ള ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടി അതിനുവേണ്ട ഒരു പരിപാടി സ്വീകരിച്ചു പ്രവർത്തനം ആരംഭിക്കയുണ്ടായി. ഭക്ഷ്യധാന്യങ്ങളുടെ ദുർഭിക്ഷം ജനസംഖ്യക്കുടുതൽ കൊണ്ടാണല്ലോ ഉണ്ടാകുന്നതു. ജനങ്ങളുടെ ആവശ്യത്തിനു ഭക്ഷ്യധാന്യങ്ങൾ വർദ്ധിപ്പിക്കാനുള്ള ശ്രമം പരാജയപ്പെട്ട എന്നു കണ്ടപ്പോൾ ഭക്ഷ്യധാന്യത്തിന്റെ അളവനുസരിച്ച് ജനങ്ങളുടെ എണ്ണം കുറക്കുവാൻ ഗവൺമെണ്ട് ശ്രമിച്ചു. ആത്മാർത്ഥമായി ശ്രമിച്ചു എന്നതന്നെ പറയാം. എന്നാൽ ഗവൺമെണ്ടിനെ എതിർത്ത ജനങ്ങളുടെ പ്രീതി സമ്പാദിക്കുവാൻവേണ്ടി ഗവൺമെണ്ടിന്റെ എതിരാളികൾ ആ പദ്ധതിയെ വിമർശിച്ച് പരാജയപ്പെടുത്തിയതിന്റെ ഫലമായിട്ടാണ് ഈ രാജ്യത്തു സ്വയംപര്യാപ്തത കൈവരുത്താൻ സാധിക്കാതെ പോയിട്ടുള്ളതു. ഇവിടത്തെ ഉല്പാദനത്തിന്റെ തോതനുസരിച്ച് ജനസംഖ്യ കുറക്കുക എന്നുള്ളതു വളരെ ശരിയായ ഒരു പദ്ധതിയാണ്. ആ പ്രയോഗത്തിൽ കൊണ്ടുവരുന്നതിനു ഗവൺമെണ്ട് ചെയ്ത ശ്രമമാണ് പേരിലും മറ്റു സ്ഥലങ്ങളിലും നാം കണ്ടതു. അതാണ് ഈ പുതിയ പദ്ധതിയുടെ സ്വഭാവം. പക്ഷെ ആ പദ്ധതി പ്രയോഗത്തിൽ കൊണ്ടുവരാൻ ശ്രമിച്ചപ്പോൾ എതിർപക്ഷക്കാർ മനുഷ്യത്വത്തിന്റെപേരിലും ജീവകാരുണ്യത്തിന്റെപേരിലും അതിനെ എതിർത്തു പരാജയപ്പെടുത്തുകയാണ് ചെയ്തതു. അങ്ങിനെ കക്ഷി ആതിലിരിക്കുന്നതു വീഴാതെ ഉത്തരത്തിലിരിക്കുന്നതു എടുക്കാൻ സാധ്യമല്ല. സ്വയം പര്യാപ്തതക്കു ഗവൺമെണ്ട് എന്നും തയ്യാറാണ്. പക്ഷെ ആ കൈവരുത്തുന്നതിനു ജനങ്ങളാണ് ഇപ്പോൾ സമ്മതിക്കാതിരിക്കുന്നതു. സ്വയം പര്യാപ്തതക്കുവേണ്ടി ശ്രമിക്കുന്ന ആളുകളെ സമയം മാറുകയും മറും ചെയ്യുന്ന ഒരു ഗവ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

മെമ്പന്മാരുടെയാണ് ഇപ്പോൾ വന്നിരിക്കുന്നതു്. അതുകൊണ്ടു് ഇത്രനെയുള്ള പരിപാടികൾ എന്തെങ്കിലും നടപ്പിലാക്കി ഇവിടെ സ്വയംപര്യാപ്തത കൈവരുത്തുന്നതിനുള്ള ഗവൺമെണ്ടിന്റെ ശ്രമത്തെ എല്ലാവരും അനുകൂലിക്കണമെന്നാണ് എനിക്കു പറയുവാനുള്ളതു്.

The House adjourned at 5 p.m. and re-assembled at 5-30 p.m with Mr. Speaker in the Chair

LEGISLATIVE BUSINESS

The Travancore-Cochin Appropriation Bill (No. 1) 1151

Minister for Finance and Revenue **(Sri. A. J. John):** Sir, I beg to introduce the Travancore-Cochin Appropriation Bill (No. 1) of 1951.

Minister for Education, Labour and Civil Supplies **(Sri. T. K. Narayana Pillai):** I second it.

Mr. Speaker : The Bill is introduced.

ശ്രീ. എ. ജെ. ജോൺ : സർ, ഫൻ ങ ഫ-ലെ ഫ-ാം നമ്പർ അപ്രോപ്രിയേഷൻ ബില്ലാണ് ഞാൻ ഇവിടെ അവതരിപ്പിക്കുന്നതു്. ഈ മാസം ഫ-ാംതീയതിയും ഫന്ു-ാം തീയതിയും ഇവിടെ അവതരിപ്പിച്ചു് പാസാക്കിയിട്ടുള്ളതായ സപ്ലിമെൻററി ഗ്രാൻഫകളെല്ലാംകൂടി ചേത്താണ് ഈ അപ്രോപ്രിയേഷൻ ബിൽ തയാറാക്കിയിരിക്കുന്നതു്. ആകെയുള്ള സപ്ലിമെൻററി ഗ്രാൻറ് ഫ,ന്ു ഠ,ർ ങ,ഫന്ു ഠ ക. ആണ്. ആ സപ്ലിമെൻററി ഗ്രാൻറ് ഇവിടെ അവതരിപ്പിച്ച സമയത്തു് അതിനെ ഓരോന്നായി എടുത്തു് അതിനെപ്പററി ഇവിടെ ചർച്ച ചെയ്തിട്ടുള്ളതാണ്. ഇതിൽ കൂടുതലായി ഈ ബില്ലിനെപ്പററി ഈ സന്ദർഭത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ലെന്നാണ് ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നതു്.

Sri A: Thanu Pillai: Is this Bill to be called No. I or No. 2? We have already passed an Appropriation Bill. That is No. 1. When we bring another Bill should we not number it as 2?

Sri. A. J. John : This is for 1951. The Bill he refers to was for 1950.

ഓരോ കൊല്ലത്തിലും ഒന്നിൽ കൂടുതലായി അപ്രോപ്രിയേഷൻ ബിൽ അവതരിപ്പിക്കേണ്ടതായി വരും. അതുകൊണ്ടാണ് ഇതിനു് ഫൻ ങ ഫ-ലെ ഫ-ാം നമ്പർ അപ്രോപ്രിയേഷൻ ബിൽ എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു്. കഴിഞ്ഞകൊല്ലം ഇവിടെ പാസാക്കിയതു് ഫൻ ങ ഠ-ലെ അപ്രോപ്രിയേഷൻ ബില്ലാണ്.

Sri. P. S. Nataraja Pillai: Sir, this Bill takes credit for a supplementary grant of nearly 1/12th of the ordinary expenditure for 1950—51. The expenditure for 1950—51 is somewhere near 14 crores of rupees, and the Treasury Bench has thought it fit to come with a supplementary demand for Rs. 1,25,00,000. This additional expenditure comes very near 1/12th of the original grant. That reveals the efficiency and the care with which the budget was prepared. At any rate, a supplementary demand has been placed before the House at the very end of the financial year. For my part, Sir, in the conditions existing now and on a careful scrutiny of the items as they existed then, and a careful analysis of the conditions in which the demands were brought,—there was not sufficient time as well—I thought, that the Government having made this demand, that demand may be accepted by the House, and I voted for the supplementary grants. At the same time, I feel it is my duty to bring to the notice of the Treasury Benches that as far as financial matters are concerned, it is better to follow the rules strictly, and as a matter of fact,

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly